

NS naujienų biuletenis

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1090

03.02.2024 (135)

Michael Kühnen

Antroji revoliucija I tomas: Tikėjimas ir kova

3 dalis

NACIONALSOCIALIZMO IDĖJA

Nacionalsocializmo idėją išreikšti žodžiais yra vienas sunkiausių uždavinių:

"Nacionalsocializmas yra tautos valia gyventi, įkūnyta partijoje."

Iš tikrųjų galėčiau užbaigti skyrių šiuo sakiniu, nes jame pasakyta viskas, kas svarbiausia. Šiame apibrėžime jau yra Volksgemeinschaft, autarkijos ir planinės ekonomikos, Didžiosios Vokietijos, rasės ir Lebensraum idėjos. Nacionalsocialistui programos - tai ne dogmos, o išgyvenimo priemonės, kurios tarnavo tik vienam tikslui:

Užtikrinti vokiečių tautos ir baltosios rasės ateitį!

Vis dėlto, jei dabar pateiksiu visą nacionalsocializmo idėją, iš karto pabrėžiu, kad nenoriu sukurti naujos dogmos ar perrašyti NSDAP programos. Taip pat nenoriu kurti ideologijos istorijos, kuri apsiribotų 1920-1945 m. laikotarpiu, bet į savo svarstymus įtraukiu ilgą draudimų laikotarpį ir šiandieninio nacionalsocialistinio judėjimo pasekmes.

Nacionalsocializmo idėjos centre yra Volksgemeinschaft žinojimas. Volk yra skaitlingiausia natūrali sistema, kuriai vis dar galime jausti spontanišką lojalumą, "priklausymo" jausmą. Šis priklausymo jausmas natūraliai vystosi nuo mažiausios organinės žmonių bendruomenės ląstelės - šeimos - iki klanų, kaimo, miesto, regiono ir galiausiai tautos. Jei ši natūrali tautos struktūra yra ir nepažeista, ši tauta yra laiminga, vyrauja pasitikėjimo savimi ir savigarbos jausmas, net blogi laikai įveikiami greitai ir iš esmės neskausmingai. Tik todėl, kad nacionalsocializmui pavyko sukurti ir suformuoti Volksgemeinschaft, jis šešerius metus galėjo visam pasauliui pasiūlyti ryžtingą pasipriešinimą. Nacionalsocialistinė valstybė nesugriuvo ir iki paskutinės minutės neįvyko liaudies sukilimas. Tik esant aiškiam kariniam pralaimėjimui, žmonės palūžo, išsekinti bombų, teroro ir melo antplūdžio. Nuo pramonės revoliucijos pradžios šis tautos ir tėvynės jausmas, žinojimas apie savo priklausomybę nacionalinei visumai buvo vis labiau laidojamas. Jis dar buvo gyvas iki Pirmojo pasaulinio karo pradžios, o paskui išdžiūvo.

Taip pat buvo prarastas priklausymo artimiausiam gyvenimo ratui jausmas, nes mobilumas didėjo, o šiuolaikinių miestų bjaurumas net neleido tokiems jausmams atsirasti. Išplėstinė šeima iširo, o šiandien net branduolinė šeima nebelaikoma modernia. Visi pamatai, ant kurių gali remtis sveika valstybė, sunyko arba klimpsta po tamsių jėgų smūgiais. Juk tai anaipatol ne vien neišvengiami pažangios pramoninės visuomenės reiškiniai; ši natūralios tvarkos mechanizmų irimą skatina ir iš dalies jam vadovauja slaptas pasaulio priešas, apie kurį kalbėsime vėliau. Natūralios tvarkos irimą galime stebėti nešališkai. Bejėgiškai dėl jo sielvartauti, kaip įprasta buržuaziniuose sluoksniuose, yra nesąmonė; ignoruoti jį, kaip mėgsta daryti tautinės stovyklos völkisch mokslininkai, yra kvailystė.

Negalime, kaip kai kurios autoritarinės švietimo diktatūros, įsikurti ant šių pamatų liekanų ir valdyti su ginklu kumštyje! Norime pasinaudoti visur jaučiamu natūralios ir saugios tvarkos ilgėsiu, kad šiuos pamatus sukurtume iš naujo. Mes norime sukurti kažką naujo, o ne administruoti senųjų likučius! Taigi mes nesame prisirišę prie valstybės ir jos formos (autoritarinės), bet mūsų idėja nukreipta į visą tautą, yra totalitarinė.

Nacionalsocializmas save suvokia kaip völkisch, o ne autoritarinę pasaulėžiūrą, todėl jis taip pat yra revoliucinis, o ne konservatyvus! Nacionalsocializmas yra savotiškas elitinės sąmonės ir masinio judėjimo mišinys. Iš tikrųjų šie du dalykai vienas kitą paneigia, ir vis dėlto čia randame tik vieną iš daugelio akivaizdžių prieštaravimų, leidžiančių nacionalsocializmui pasiekti savo unikalią įtaką ir dinamiškumą. Tai, kad nacionalsocialistiniame judėjime žmonės yra ne tos pačios rūšies, bet vienodai vertingi, kad nuo pradinės mokyklos mokinio iki studento visi gerbia ir gerbia vieni kitus, kad nepažįstame jokio pasididžiavimo statusu, o tik besąlygišką draugystę, kad todėl - trumpai tariant - būsima tautinė bendruomenė nacionalsocialistiniame judėjime jau yra iš anksto suformuota, štai kas daro šį

judėjimą tokį patrauklų jaunimui ir tiems, kurie jaučia, kad jų gyvenime kažko trūksta. Tačiau tai paaiškina ir kitą judėjimo principą:

Nacionalsocialistų judėjimas pretenduoja į vienintelę ir neribotą valdžią Vokietijoje!

Tai buvo tiesa tiek vakar, tiek šiandien ir rytoj. Nacionalsocializmas nėra partija, kuri nori ateiti į valdžią tam, kad įgyvendintų kokią nors programą, bet jis įkūnija savyje ateinančią bendruomenę, kuri arba visiškai įsitvirtina, arba visai neįsitvirtina. Nacionalsocializmo tragedija buvo ta, kad Adolfas Hitleris nesugebėjo to pasiekti, bet sudarė paktą su reakcija ir paaukojo Ernstą Röhimą. Nacionalsocialistinė revoliucija žlugo ne 1939 m. prasidėjus karui, ne Stalingrade ir ne besąlygiškos kapituliacijos dieną, ji žlugo dėl Antrosios revoliucijos išsižadėjimo ir beprasmiško ištikimiausių nacionalsocialistų paaukojimo 1934 m. birželio 30 d.!

Šiandien šio principo reikia laikytis dar tvirčiau nei tada. Nacionalsocialistai laikosi demokratijos dėsnių, tačiau jie neslepia, kad neleis jokios opozicijos, kai patys bus valdžioje. Pasipriešinimas nacionalsocializmui yra pasipriešinimas liaudžiai, taigi - liaudies išdavystė!

Partijai, kuri reikalauja sau neribotos ir vienintelės valdžios valstybėje, kuri reikalauja sau teisės formuoti būsimą valstybę judėjimo šakose jau kovos metu, tokiai partijai reikia ypatingo organizavimosi principo. Nuo visų kitų partijų skiriasi uždaviniai, kuriuos sau kelia nacionalsocialistinis judėjimas: Tautos socializmas turi išskirtines užduotis: sutaisyti savyje visas sroves, klases ir luomus, užkariauti liaudies širdį, šviesti šią liaudį ir formuoti naujojo Reicho modelį jau judėjimo gretose. Kad galėtų visa tai įgyvendinti, Adolfas Hitleris kadaise savo judėjimui - Nacionalsocialistinei vokiečių darbininkų partijai - sukūrė Führerprinzip - geriausiųjų atrankos, asmeninės iniciatyvos ir atsakomybės, drausmės ir tvarkos principą. Tai iš esmės karinis principas, per tūkstantmečius pasiteisinęs pačiose didžiausiose išskirtinėse situacijose, su kuriomis gali susidurti žmonės ir tautos: **Karas**.

Net demokratinė valstybė neatsisako šio principo, kai kalbama apie karinę sritį. Bet ar tikrai demokratai mano, kad taikos problemos yra mažesnės už karo problemas, kad dėl to anoniminių daugumos sprendimų priėmimo principas, kurį jie teikia pirmenybę lyderio principui kaip "geresnį", čia netinka? Jei ne, kodėl jie "nedemokratizuoja" kariuomenės, kaip "demokratizavo" politiką? Koks bauginantis ir veidmainiškas nenuoseklumas!

Karinio vadovo principą laikau pranašesniu už neatsakingus atsitiktinius demokratijos sprendimus ir raginu jį perkelti į valstybės sferą. Tai sąžininga ir nuoseklu. Kita vertus, demokratai sako, kad daugumos sprendimai yra šventas ir patikrintas

tvarkos principas, kuris turi būti neliečiamas. Šio principo priešininkai yra persekiojami ir įkalinami, tačiau jiems nė į galvą neateitų pagal šiuos šventus principus valdyti savo kariuomenę ar policiją.

Aš jūsų, demokratai, klausiu rimtai:

Kuo skiriasi, pavyzdžiui, karinė sritis nuo nacionalinės ekonomikos, kurią jūs noriai "demokratizujete", valdymo? Ar manote, kad lengviau vadovauti kariuomenei nei valstybei? O gal per daug gerai žinote, kad vargu ar kas nors iš jūsų išsilaikytų prie lovio, jei tektų prisiimti asmeninę atsakomybę už neteisingus sprendimus? Ar nebijote, kad visas jūsų apgailėtinas diletantizmas išryškėtų, jei nebegalėtumėte savo sprendimų grįsti jokiais rinkėjų sprendimais, valdybų posėdžiais ar parlamentinių frakcijų nutarimais, o turėtumėte sąžiningai žiūrėti žmonėms į akis? Jūs nebežinote, kas jaudina žmones, kalbate nebe su žmonėmis, o į televizijos objektyvus, reiškiate ne savo sąžiningą nuomonę, o užjaučiate neišmanėlius! Jūs, demokratai, esate patys šlykščiausi padarai, kada nors vadovavę tautai! Nacionalsocialistų judėjimo jaunimas tai jaučia ir spjaudosi ant jūsų!

Žinoma, tobulo tvarkos principo nėra, o nacionalsocialistinis fiurerio principas ypač susiduria su vienu dideliu sunkumu - išugdyti **gabų lyderių elitą**.

Po Adolfo Hitlerio mirties nebeliko "fiurerio". Po karo liko tik fiurerio imitacijos, iškreipti savo tuštybės atvaizdai! Nacionalsocialistų pagrindinė organizacija **NSDAP/AO (Auslands- und Aufbauorganisation der NSDAP)** skelbia, kad po Adolfo Hitlerio mirties niekas negali pretenduoti į autoritetą, kuris natūraliai priklausė Fiureriui dėl jo genialumo, kad būti politiniu lyderiu reiškia nešti didesnę atsakomybę, parodyti daugiau veiklos rezultatų ir pasiaukoti daugiau nei kiti.

NSDAP/AO gretose fiurerio principas įgyvendinamas gryniausiai, galbūt geriau nei Trečiajame reiche. Šio pagrindinio judėjimo gretose formuojasi kovotojų elitas, kuriam netrukus gali tekti prisiimti atsakomybę už mūsų tautą, už kurią šie kovotojai dar ir šiandien keliauja per okupacinės respublikos kalėjimus. Čia formuojasi naujo tipo žmogus, kuris neturi nieko, bet nieko bendro su korumpuotais, atsakomybės vengiančiais Vakarų Vokietijos valstybės rupuorū "dignitoriais". Naujieji šeimininkai bus tvirti, didžiuosis savo įsitikinimais ir aukomis, kurias teko paaukoti; jie mylės savo tautą ir jos neišduos; jie pažins skurdą ir neviltį, bet bus išmokę, kad valia viską nugali. Juos užgrūdins persekiojimai, jie pažins savo priešininkus ir su jais susidoros: **JIE YRA NAUJOJI VOKIETIJA!**

Nacionalsocialistinėje Volksgemeinschaft idėjoje glūdi visiškai kitokia

revoliucijos idėja, nei kadaise buvo demokratija ir tebėra bolševizmas. Mums, nacionalsocialistams, kalbant apie revoliuciją, kalbama ne apie beatodairiškas žudynes, ne apie kraujo liejimą ir senų sąskaitų suvedinėjimą, bet apie visiškai naują pradžią, apie visų vokiečių susitaikymą Vokietijos valstybėje. 1933 m. sausio 30 d. nacionalinis sukilimas praėjo neišdaužus nė vieno lango stiklo. Tai neabejotinai buvo viena galingiausių revoliucijų pasaulio istorijoje, bet neabejotinai ir mažiausiai kruvina - jos negalima lyginti su 1789 m. demokratų ar 1917 m. bolševikų Spalio revoliucijos kruvina kalte!

Šis principas galioja ir šiandieniniam nacionalsocialistų judėjimui. Mūsų Antroji revoliucija bus didžiulė susitaikymo auka, apimanti visus vokiečius! Visuotinė amnestija ištuštins kalėjimus, visiems bus suteikta galimybė pasirodyti naujoje visų vokiečių valstybėje - tiek buvusiems nusikaltėliams, tiek vakarykščiams politiniams oponentams. Tik tada, kai šis pasitikėjimas bus nuviltas, jie smogs, kaip gali smogti tik nacionalsocialistai: **Greitai, žiauriai, negailestingai ir kruopščiai!**

Nusikalstamumas bus energingai malšinamas, aukšti ir nacionaliniai išdavikai šaudomi, kovojama su antivokiškomis jėgomis. Buržuazinės jurisdikcijos vietą užims nauja, revoliucinė teisingumo sistema, kuri pagal Liaudies teismo statutą vadovausis tik vienu principu:

TEISINGA YRA TAI, KAS NAUDINGA VOKIETIJOS ŽMONĖMS!

Žinoma, mes, nacionalsocialistai, pasimokėme iš 1945 m. pralaimėjimo. Šiandien žinome, kad pralaimėjome, nes per 1933 m. nacionalinį pamišimą neatsižvelgėme į tai, kad lemiamas priešininkas tebėra gyvas - **reakcija!**

Tai buvo reakcija, kuri galutinai nugalėjo nacionalsocializmą, padarė pergalę pasauliniame kare neįmanomą dėl išdavystės bedugnės ir taip įstūmė vokiečių tautą į didžiausią katastrofą jos naujausioje istorijoje: **į žlugimą.**

Jaunųjų nacionalsocialistų širdyse šiandien dega neapykanta reakcijai, tai buržuazinių konservatorių grupuotei, kuri moka taip vikriai prisitaikyti ir kuri, net ir po naujos pergalės, vėl įsilies į judėjimo gretas, kad, iškilus fortūnos grėsmei, įstumtų jį į bedugnę. Tai neturi pasikartoti; tūkstančiai jaunų kovotojų, žinančių, kas pasitartyta ant kortos, laikosi šios priesaikos!

Mes, nacionalsocialistai, nebepasitikėsime šia grupe, nebesinaudosime jų paslaugomis. Buržuazijos vieta - istorijos mėšle, bet ateitis priklauso revoliucionieriams! Visi mes, nacionalsocialistai, Vokietijos patriotai ir kovotojai už laisvę, išpažįstame Antrosios revoliucijos idėją. Kad Vokietijos laisvės judėjimas gali sutriuškinti bolševizmą, įrodėme 1933 m.; kad jis taip pat įveiks reakciją, kad užbaigtų Vokietijos revoliuciją, - tai Ernsto Röhmio palikimas, kurį įgyvendins naujosios

kartos laisvės kovotojai.

Nacionalsocialistai yra socialistai, t. y. jie siekia nacionalinio vokiečių kelio į socialistinę bendruomenę. Taigi jie siekia dviejų didžiųjų mūsų laikų revoliucinių srovių - nacionalizmo ir socializmo sintezės. Kol buržuaziniai nacionalistai ir revoliuciniai socialistai stovi vieni prieš kitus kaip nesutaikomi priešai, kapitalistinė sistema šį priešiskumą panaudos savo išlikimui. Šią sistemą įveiks tik revoliucinis judėjimas, kuris pasinaudos sprogstamąja nacionalinio klausimo prigimtimi lygiai taip pat energingai gindamas nuskriaustųjų interesus. Socializmas nėra klasių kova. Socializmas yra bendra visų klasių ir luomų tautos kova už orų gyvenimą!

Ateities problemos yra milžiniškos. Jas galima išspręsti tik visiems susitelkus :

Verslininkas ir darbininkas, studentas ir pameistris, tarnautojas ir valstietis, sujungti plieniniais vieno, visa apimančio judėjimo saitais, kurio ekspertai ieško realių sprendimų, o ne klijuoja problemas. 80 milijonų tautos darbo jėga, jos išradingumas, darbštumas, panaudojami visų vokiečių labai - štai vokiškasis socializmas!

Marksistai įtaria, kad kapitalistinės sistemos velnias yra privati gamybos priemonių nuosavybė. Jie nacionalizuoja ir taip tiki, kad išsprendė problemą, padėjo prasisiveržti geresnei ateičiai. Tačiau iš esmės viskas lieka taip pat:

Žaliavos brangios ir jų trūksta, žmonės neturi noro dirbti, didžiulis planavimo aparatas priima brangiai kainuojančius neteisingus sprendimus, ekonominės problemos virsta nuolatinėmis krizėmis. Jokia marksistų valdoma ekonomika nepasiteisino labiau nei kapitalistinės Vakarų sistemos. Daugelis daro išvadą, kad kapitalizmas yra geriausias, ir nuolankiai priima jo krizes.

Ar tikrai viską pamiršote?

Nacionalsocializmas vos per dvejus metus iš gatvių ištraukė šešis milijonus bedarbių, nebuvo streikų, o Vokietijos darbininkas pirmą kartą tapo lygiaverčiu piliečiu, o ne išnaudojamu proletaru, verslininkai liko savo gamyklų savininkais, o centrinis ekonomikos valdymas ir kontrolė vis dėlto užtikrino teisingumą; pirmą kartą darbininkai galėjo masiškai keliauti į užsienį, socialinės išmokos buvo pavyzdinės, visos profesijos buvo gerbiamos ir niekas nežiūrėjo iš aukšto į kitus, nes jie neva dirbo juodus darbus; svarbiausia buvo darbo rezultatai, o ne mokyklos baigimo pažymėjimai; Vokietijos ekonomika veikė visu pajėgumu, tačiau nereikėjo užsienio darbininkų; Vokietija buvo nepriklausoma nuo kapitalistinės pasaulio ekonomikos, tačiau visiems sekėsi gerai; ar jūs, vokiečiai, visa tai pamiršote? Tai buvo Vokietijos socializmas, vos šešerių metų nacionalsocialistinės valstybės taikos pasiekimas!

Nesu teoretikas ir nenoriu juo būti. Neketinu pateikti įvado į nacionalsocialistinę ekonomiką. Vis dėlto norėčiau trumpai nušviesti keletą dalykų, kurie sudaro nacionalsocialistinės nacionalinės ekonomikos raidą. Pagrindinis dalykas yra korporatyvinės valstybės idėja. Nacionalsocializmas neneigia skirtingų sluoksnių ir klasių bei jų skirtingų interesų egzistavimo. Tačiau jis nesivadovauja marksizmo teiginiu, kad galiausiai tik dvi klasės - buržuazija ir proletariatas - turi susidurti ir kovoti viena su kita. Nesivadovaujama ir kapitalistų argumentu, kad visų kova prieš visus, vadinama "laisvu jėgų žaidimu", turi automatiškai atvesti prie geriausio ir teisingiausio sprendimo.

Nacionalsocializmas mano, kad bendra ekonomikos kontrolė yra būtina, kad būtų išvengta brangiai kainuojančių neteisingų sprendimų, kad nebūtų gaminami visiškai nenaudingi daiktai, o kiti nebūtų gaminami, nes tai finansiškai neapsimokėtų. Kad būtų įmanoma bendra kontrolė, nacionalsocializmas turi padaryti galą "laisvam jėgų žaidimui", dabartiniam ekonominiam chaosui. Visos jau egzistuojančios profesinės asociacijos ir interesų grupės bus įtrauktos į dideles objektyviai organizuotas institucijas - korporacijas, kuriose darbdaviai, darbuotojai ir nacionalsocialistinio judėjimo atstovai bus vienodai atstovaujami. Ateityje atskiro piliečio bendras apsisprendimas ir bendraatsakomybė vyks per šias korporacijas, o ne per partijas, kurios tarpusavyje kovoja ir trukdo viena kitai.

Žmonės gimsta ne partijose, bet šeimose, auga mieste, kaime, regione ir didžiąją gyvenimo dalį praleidžia savo darbo vietoje. Tai natūralūs visuomenės organizmai, kuriuose individas gali ir turi turėti savo nuomonę. Partijos yra kažkas nenatūralaus, skaldančio. Jos yra anachronizmas! Tačiau būtent per šias korporacijas vyksta visos šalies ekonomikos planavimas ir kontrolė. Marksistinės ekonominės politikos raktas yra gamybos priemonių nuosavybė. Planavimo chaosas komunistinėse valstybėse yra pakankamas šios idėjos klaidingumo įrodymas.

Kapitalistinės ekonominės politikos pagrindas yra "laisvas jėgų žaidimas". Didėjanti Vakarų ekonomikos krizė paneigia ir šią idėją. Kita vertus, nacionalsocialistinės ekonominės politikos raktas yra disponavimo gamybos priemonėmis galia. Tai reiškia, kad atitinkamas verslininkas turi paklusti valstybinio planavimo sprendimams, kurie buvo parengti abipusiu susitarimu korporacijose, taigi jis nebeturi laisvos disponavimo savo gamybos priemonėmis galios, bet išlieka jų savininku, todėl ir toliau yra suinteresuotas gerai ir pigiai dirbti, kad gerai uždirbtų.

Tai mūsų sprendimo modelis - vokiškasis socializmas:

Ekonominis planavimas, kuris ir toliau suteikia privačiai organizuotai nacionalinei ekonomikai galimybę laisvai vystytis - atsižvelgiant į valstybės planavimo sprendimus. Tik verslininkui peržengus ribą, išimtiniais atvejais, pasitarus su jo korporacija, gali būti paskirtas valstybės įgaliotinis. Tačiau bet kuriuo atveju privati nuosavybė išlieka nepažeista; ji yra gerai veikiančios nacionalinės ekonomikos variklis. Taip sukurta nacionalinė ekonomika užtikrina, kad visi völkisch gyvenimo subsektoriai gali būti nukreipti viena kryptimi.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENKAMPFGRUPPE
November 1938
Copyright 1973 26. April 2017 2018

Der Kampf geht weiter !

Siebing Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Weltgeschichte. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Marxismus, Kommunismus, Verfassung, Verfassung und Verfassung haben nicht ausgerichtet, das Kino der gesamten Welt umarmt hat geführten Führer Adolf Hitler zu entdecken.

Alle Nationalsozialisten sind wackere, aufrechter, Völker- und Kameraden, und es ist ein Schicksal an Schicksal an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist eine, die nicht zu werden, aber die Größe des hochgeschätzten Völkers ist kein auch viel größer als in die Vergangenheit.

Der unerwünschte Gegenstand ist ein, aber die Völkern - gegen alle weißen Völker (1) - zu begreifen, keine Mittel sind Ermordung, Überforderung und Rassenmord.

Ob "Jagde" oder "Jagde", die in "Waldung" oder in "Brennland", die mit "Propaganda" bewirkt oder auf einem Schicksal ist anders Art. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gerdhard Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS naujieņu biuletenis
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšinė ataskaita
Interviu su Molly
Trečioji dalis

NSK: Dabartiniai jūsų projektai aktyviai diskutuoja su filosofija ir menu.

Aptūkinkite savo požiūrį į tokių temų poveikį politikai.

Molly: Daugiasiausia dėmesio skiriu Adolfui Hitleriui ir "Žmonijos armijai" (www.mourningthefacient.com/truth.htm). Dabar jau turia 21 puslapį, o dar tiek daug turia padaryti. Antrojo pasaulinio karo studijos yra absoliutus informacijos laukas. Ieškai informacijos apie visus dalykus, o rasti dar du dalykus, kuriuos reikia iširti. Jaučiasi tarsi archeologas, atkasinantis palašdota praeiti. Praeiti, kurios Jė ne-moretų sukelti į dienos šviesą. U2 informacijos ir nuotraukų atspindį vis galime padekoti internetui. Metams bagant iš praeiti Jermės kempelų į paviršių šikalo šim retų daiktų. Dažnai atrodo, kad tai

the
NEW ORDER
Number 178 (197) Founded 1978 April 26, 2017 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "Jagde" or "Jagde", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerdhard Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO yra didžiausias pasaulyje
Nacionalsocialistinės propagandos tiekėjas!**

Spausdinti ir internetiniai periodiniai leidiniai daugeliu kalbų

Šimtai knygų daugeliu kalbų

Šimtai svetainių daugeliu kalbų

SS Defender
against Bolshevism
by Reichführer SS Reichsleiter Himmler

FOR DANMARK!
MOD BOLSCHEVISMEN!

Translated from the SS Original

Julius Streicher, Der Stürmer Picture Book

The Poisonous
Mushroom

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichsleiter Heßmann

Hitler
in Italy

HITLER
in ITALIEN
DER FÜHRER

English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch

The Sins of
High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to
find out how
YOU can help!

